

Der foreslås endvidere en forenkling af klagesystemet ved, at kommunalbestyrelsernes og amtsrådets/Hovedstadsrådets afgørelser kun kan påklages til een højere myndighed, nemlig miljøankenævnet.

Nævnet foreslås sammensat med sagkyndige repræsentanter for de samfundssektorer, der navnlig har interesse i beslutninger efter loven, jfr. nærmere herom under bemærkningerne til nr. 6.

Lovændringen vil blive fulgt op med udsendelse af generelle retningslinier om lovens administration, herunder om udarbejdelse af landzonelokalplaner.

Lovforslaget har været forhandlet med de kommunale organisationer og Hovedstadsrådet.

2. Administrative og økonomiske konsekvenser af lovforslaget

1. amtskommuner og kommuner.

Lovforslaget skønnes ud fra en samlet vurdering ikke at medføre nævneværdige ændringer i de administrative omkostninger på lokalt plan.

2. staten.

Miljøankenævnet

Ifølge lovforslagets § 10 a henlægges den endelige administrative afgørelse af klager i henhold til by- og landzoneloven til miljøankenævnet.

Miljøankenævnet er i forvejen tillagt kompetence inden for miljøstyrelsens og fredningsstyrelsens områder. Det gælder følgende love: miljøbeskyttelsesloven, genanvendelsesloven, råstofloven, vandforsyningsloven, lov om kemiske stoffer og produkter, lov om bortskaffelse af olie- og kemikalieaffald, samt lov om begrænsning af svovlindhold m. v. i brændsel. Ved den enkelte sags behandling medvirker formanden eller en ankechef samt 2 beskikkede medlemmer, i større principielle sager dog 4 beskikkede medlemmer. Sagerne forberedes til nævnets afgørelse af nævnets sekretariat, der består af 2 akademiske sagsbehandlere samt 2 kontorfunktionærer.

Antallet af sager, der var indbragt til nævnets afgørelse i årene 1977 og 1978, samt de første 10 måneder af 1979 fremgår af nedenstående tabel:

	1977	1978	1979
miljøstyrelsens område	130	157	146
fredningsstyrelsens område	-	1	22

Det bemærkes i denne forbindelse, at miljøankenævnet først blev ankeinstans for fredningsstyrelsens afgørelser i henhold til råstofloven ved den lovændring, der trådte i kraft den 1. juli 1978,

samt at lov om kemiske stoffer og produkter først træder i kraft den 1. oktober 1980.

En henlæggelse af klager efter by- og landzone-loven til miljøankenævnet vil betyde en meget væsentlig forøgelse af ankenævnets sagsantal. Antallet af zonelovsklager forventes ikke at blive mindre end det antal sager, der i øjeblikket forelægges for planstyrelsen som klagemyndighed, nemlig omkring 700 om året. Sagsbehandlingen i nævnets hidtidige lille sekretariat vil allerede af den grund ikke kunne ske på samme måde som hidtil. Det er derfor tanken, at planstyrelsen i zonelovssager skal fungere som sekretariat for miljøankenævnet, jfr. nærmere nedenfor. En lignende ordning findes i lov om støtte til miljøinvesteringer, hvorefter miljøstyrelsen fungerer som sekretariat for miljøkreditrådet.

Da miljøankenævnets sekretariatsmæssige funktioner forudsættes varetaget af planstyrelsen, således at nævnets opgaver i forbindelse hermed ikke udvides væsentligt som følge af lovforslaget, skønnes det alene nødvendigt, at forøge nævnets sekretariat med 1 kontorfunktionær til varetagelse af almindelige kontorfunktioner i forbindelse med nævnets møder m. v.

Derimod vil selve nævnets arbejdsopgaver forøges væsentligt på grund af stigningen i antallet af sager, nævnet skal behandle og den deraf følgende udvidelse i antallet af nævnsmøder. Det skønnes derfor nødvendigt at udvide miljøankenævnets personale med 2 ankechefer.

Udover forøgede driftsudgifter som følge af udvidelsen af miljøankenævnets personale vil det på grund af det forøgede sagsantal, der vil blive forelagt ankenævnet til afgørelse, være nødvendigt at afholde forøgede udgifter til vederlag for de ikke statsansatte beskikkede medlemmer af nævnet.

Finansudvalget har ved Akt 141 af 14. januar 1976 tiltrådt en vederlagsordning, der gælder for de beskikkede medlemmer, der ikke er statsansatte. Ifølge ordningen ydes der hver enkelt sagkyndig et vederlag, der beregnes på grundlag af det timetal, der faktisk anvendes ved medlemmernes deltagelse i nævnets møder samt ved medlemmernes forberedelse m. v. til disse møder. Idet det forudsættes, at der ydes vederlag til ovennævnte medlemmer af nævnet efter de af finansudvalget ved akt. 141 af 14. januar 1976 fastsatte retningslinier, skønnes det, at merudgiften til de sagkyndige medlemmers medvirken ved klagesager efter by- og landzoneloven vil udgøre ca. 200.000 kr.

Udover lønningsudgifter og afledede driftsudgifter i forbindelse hermed samt vederlag til de af